

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

w sprawie z wniosku T. S.A. w K.
przy uczestnictwie Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej "W." w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 listopada 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 31 października 2018 r., sygn. akt IV Ca (...),

- 1. odrzuca skargę kasacyjną,**
- 2. zasądza od T. S.A. w K. na rzecz Spółdzielni Budowlano-Mieszkaniowej "W." w K. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 31 października 2018 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego w K. z 18 września 2015 r. oraz stosownie do tego rozstrzygnął o kosztach postępowania.

W skardze kasacyjnej wnioskodawca zaskarżył postanowienie Sądu Okręgowego w całości oraz wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K.. W wyodrębnionej redakcyjnie części zatytułowanej: „Uzasadnienie podstaw skargi kasacyjnej” skarżący wskazał, że podstawy skargi stanowią zarzuty odnoszące się „w znacznej części do tych samych przepisów, które zostały powołane we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania”. W związku z tym skarżący wskazał, że jego

stanowisko zostało już przedstawione, zatem „nie będzie powtarzał przytoczonych wyżej argumentów i wnosi o potraktowanie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jako integralnej części niniejszego uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Brak elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej zawartych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., stanowiących o samej istocie tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, skutkuje jej odrzuceniem *a limine* jako niedopuszczalnej, bez wzywania do uzupełnienia braków (art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c.).

Utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego jest stanowisko, że przedstawienie uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej i uzasadnienia podstaw kasacyjnych stanowią dwa odrębne wymagania formalne odnoszące się do skargi kasacyjnej. Nie jest zatem spełnieniem wymagania przedstawienia uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej odwołanie się do uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, którego cel jest zasadniczo inny od uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Podstawy samej skargi wraz z ich uzasadnieniem oceniane są dopiero po przyjęciu skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania. Uzasadnienie podstaw skargi kasacyjnej powinno być wyodrębnione redakcyjnie i powinno wyraźnie odnosić się do poszczególnych przedstawionych przez skarżącego zarzutów. W niniejszej sprawie dodatkową trudność w podjęciu ewentualnej próby odczytania uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej z uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania stanowi fakt, że – jak wskazuje skarżący – to drugie uzasadnienie dotyczy jedynie „w znacznej części” tych samych przepisów, których naruszenie stanowiło podstawy skargi, a ponadto skarżący formułuje w nim zagadnienia prawne, które wprost nie mogą stanowić uzasadnienia podstaw kasacyjnych. Powyższe czyni skargę niedopuszczalną i skutkuje jej odrzuceniem na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. (zob. postanowienia SN z 30 maja 2019 r., V CSK 544/18; z 9 czerwca 2017 r., II CSK 851/16; z 29 stycznia 2016 r., IV CSK 525/15; z 23 czerwca 2015 r., II CSK 756/14; z 28 maja 2014 r., IV CSK 717/13; z 9 marca 2012 r., I UK 388/11; z 23 listopada 2011 r., III CSK 229/11; z 3 grudnia 2009 r., V CSK 266/09; z 18 stycznia 2006 r., II CSK 161/05).

Dodatkowo należy zauważyć, że stosownie do treści art. 398⁴ § 1 pkt 3 skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany. W niniejszej sprawie skarżący wniósł jedynie o uchylenie kwestionowanego orzeczenia, nie wskazując, w jakim zakresie tego żąda. Jednolicie przyjmuje się, że brak spełnienia obowiązku wskazania we wniosku o uchylenie orzeczenia jego zakresu, stanowi brak niepodlegający usunięciu w postępowaniu naprawczym, skutkujący odrzuceniem skargi (zob. postanowienia SN z 29 stycznia 2016 r., IV CSK 525/15; z 20 lutego 2015 r., V CSK 427/14).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 99 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. Kwota zwrotu kosztów równa jest wynagrodzeniu radcy prawnego wynikającemu § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 5 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265).

as]

aj